

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 10 stycznia 2014 r.

Druk nr 537

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 58. posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2014 r. ustawę

o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Z wyrazami szacunku

(-) Ewa Kopacz

USTAWA
z dnia 10 stycznia 2014 r.

o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej^{1), 2)}

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady udziału zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzonych przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej.
2. Ustawy nie stosuje się do wspólnych operacji koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej „FRONTEX” oraz wspólnych działań ratowniczych prowadzonych przez Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa.
3. Służby, o których mowa w ust. 1, prowadzą wspólną operację lub wspólne działanie ratownicze z zagranicznymi służbami odpowiadającymi im zakresem kompetencji, chyba że szczególny charakter prowadzonych działań wskazuje na potrzebę udziału także innych służb.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wspólna operacja – wspólne działania prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników państw członkowskich Unii Europejskiej lub innych państw stosujących dorobek Schengen:
 - a) w formie wspólnych patroli lub innego rodzaju wspólnych działań w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości – prowadzone przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Straży Granicznej lub Biura Ochrony Rządu,
 - b) w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi wypadkami, w celu

¹⁾ Niniejsza ustawa dostosowuje przepisy do: decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12) oraz decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości – prowadzone przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Straży Granicznej lub Biura Ochrony Rządu,

- c) w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną, o której mowa w decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73) – prowadzone przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji;
- 2) wspólne działania ratownicze – działania ratownicze, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.³⁾), prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez funkcjonariuszy lub pracowników Państwowej Straży Pożarnej z udziałem zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników;
- 3) państwo wysyłające – państwo, którego funkcjonariusze lub pracownicy uczestniczą we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) organ państwa wysyłającego – organ, któremu na mocy prawa państwa wysyłającego podlegają służby właściwe do udziału we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym;
- 5) zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy – funkcjonariuszy lub pracowników służb państwa wysyłającego uczestniczących we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym;
- 6) służbowe środki transportowe – pojazdy samochodowe, statki powietrzne i jednostki pływające zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników, przeznaczone do użycia we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym.

Art. 3.

Z wnioskiem do organu państwa wysyłającego o udział zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym, zwanym dalej „wnioskiem”, można wystąpić, w przypadku gdy:

- 1) okoliczności uzasadniające przeprowadzenie wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego mają charakter transgraniczny;
- 2) ze względu na charakter zdarzenia uzasadniającego przeprowadzenie wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego użycie wyłącznie sił i środków krajowych jest niemożliwie lub może okazać się niewystarczające;
- 3) w zdarzeniu uzasadniającym przeprowadzenie wspólnej operacji, w szczególności w imprezie masowej lub innym podobnym wydarzeniu, przewiduje się udział znacznej liczby obywateli innych państw;
- 4) udział obywateli innych państw w zdarzeniu uzasadniającym przeprowadzenie wspólnej operacji, w szczególności w imprezie masowej lub innym podobnym wydarzeniu, ze względu na jego charakter może powodować istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) przeprowadzenie wspólnego działania ratowniczego jest niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia obywateli albo zapobieżenia szkodom w mieniu w znacznych rozmiarach;

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 353, z 2012 r. poz. 908 oraz 2013 r. poz. 1635.

- 6) wykorzystanie we wspólnym działaniu ratowniczym sił i środków będących w dyspozycji innego państwa w sposób znaczący ułatwi prowadzenie działań ratowniczych.

Art. 4.

1. Z wnioskiem występuje:

- 1) Komendant Główny Policji albo Komendant Główny Straży Granicznej albo Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – za uprzednią zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych – jeżeli przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników państw członkowskich Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, lub innych państw stosujących dorobek Schengen nie przekracza 90 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich liczba nie przekracza 200 osób,
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Policji albo Komendanta Głównego Straży Granicznej albo Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, jeżeli:
 - a) przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników państw członkowskich UE lub innych państw stosujących dorobek Schengen przekracza 90 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich liczba przekracza 200 osób,
 - b) we wspólnej operacji, o której mowa w pkt 1, biorą udział funkcjonariusze lub pracownicy więcej niż jednej służby,
 - c) wniosek dotyczy przedłużenia pobytu lub zwiększenia liczby funkcjonariuszy lub pracowników, o których mowa w pkt 1,
 - d) przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników z państw niebędących członkami UE lub państw niestosujących dorobku Schengen, uczestniczących we wspólnym działaniu ratowniczym, nie przekracza 90 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich liczba nie przekracza 20 osób,
 - e) we wspólnej operacji, o której mowa w pkt 1, po polskiej stronie biorą udział wyłącznie funkcjonariusze lub pracownicy Biura Ochrony Rządu,
- 3) Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli:
 - a) przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników z państw niebędących członkami UE lub państw niestosujących dorobku Schengen, uczestniczących we wspólnym działaniu ratowniczym, przekracza 90 dni od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich liczba przekracza 20 osób,
 - b) wniosek dotyczy przedłużenia pobytu lub zwiększenia liczby funkcjonariuszy lub pracowników, o których mowa w pkt 2 lit. d
 – zwani dalej „organem wnioskującym”.

2. Organ wnioskujący kieruje wniosek do organu państwa wysyłającego:

- 1) bezpośrednio – w przypadku wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 lit. b;
- 2) za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 145j ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz.

1687, z późn. zm.⁴⁾) albo w art. 147v ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675, z późn. zm.⁵⁾) – w przypadku wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i c;

3) za pośrednictwem stanowiska kierowania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1340 i 1351) – w przypadku wspólnego działania ratowniczego.

3. We wniosku określa się:

- 1) cel i rodzaj wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego;
- 2) rodzaj pomocy, jakiej państwo wysyłające ma udzielić Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) obszar, na którym wspólna operacja lub wspólne działanie ratownicze mają być prowadzone;
- 4) przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) rodzaj służb, które mają uczestniczyć we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym;
- 6) przewidywane koszty wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego oraz zasady ich finansowania.

4. W przypadku gdy wspólna operacja jest prowadzona w związku z zaistnieniem lub w celu zapobieżenia zdarzeniu terrorystycznemu w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166) lub gdy zachodzi konieczność bezzwłocznego prowadzenia wspólnego działania ratowniczego, wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, kierowany jest przez właściwy organ do organu państwa wysyłającego, w trybie określonym w ust. 2, równocześnie z wnioskiem do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o wyrażenie zgody. W przypadku braku zgody wspólna operacja lub wspólne działanie ratownicze nie mogą być prowadzone, a jeżeli zostały rozpoczęte, muszą zostać zakończone w terminie nie dłuższym niż 24 godziny od otrzymania przez organ wnioskujący informacji o braku zgody.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych niezwłocznie powiadamia Prezesa Rady Ministrów o skierowaniu do organu państwa wysyłającego wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d.

Art. 5.

1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku przez organ państwa wysyłającego organ wnioskujący dokonuje z organem państwa wysyłającego ustaleń dotyczących wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego i sporządza wykaz ustaleń, zwany dalej „wykazem”.

2. W wykazie określa się w szczególności:

- 1) nazwę państwa wysyłającego;
- 2) organy państwa wysyłającego;
- 3) cel i rodzaj wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675, 1351, 1635 i 1650 oraz 2014 r. poz. 24.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 117, poz. 677, Nr 170, poz. 1015, Nr 171, poz. 1016 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627, 664, 769 i 951 oraz z 2013 r. poz. 628, 675, 829, 1351 i 1650.

- 4) rodzaj pomocy, jakiej państwo wysyłające ma udzielić Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) obszar, na którym wspólna operacja lub wspólne działanie ratownicze mają być prowadzone, i przewidywaną trasę przejazdu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) przewidywany okres pobytu zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) datę i przewidywane miejsce wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wyjazdu z jej terytorium;
 - 8) sposób przemieszczania się zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników po terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 9) rodzaj służb uczestniczących we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym;
 - 10) liczbę zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników, ich imiona, nazwiska i stopnie, oraz w przypadku realizacji zadań związanych z dostępem do informacji niejawnych – numery dokumentów uprawniających do dostępu do informacji niejawnych;
 - 11) imię, nazwisko oraz stopień funkcjonariusza lub imię i nazwisko pracownika koordynującego wspólną operację lub wspólne działanie ratownicze;
 - 12) imię, nazwisko oraz stopień dowódcy zagranicznych funkcjonariuszy lub przełożonego pracowników;
 - 13) imiona i nazwiska oficerów łącznikowych;
 - 14) potrzebę używania w służbowych środkach transportowych atrybutów pojazdów uprzywilejowanych albo sygnalizacji specjalnej;
 - 15) liczbę i rodzaj wwożonej broni palnej, amunicji i środków przymusu bezpośredniego; w przypadku broni palnej należy dodatkowo określić jej serię, numer oraz model i kaliber każdego egzemplarza;
 - 16) liczbę i rodzaj sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego, w tym służbowych środków transportowych, środków łączności, środków obserwacji technicznej, środków leczniczych oraz zwierząt;
 - 17) warunki zakwaterowania zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników;
 - 18) częstotliwości radiowe, których będą mogli używać zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy;
 - 19) język lub języki komunikowania się zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników z polskimi funkcjonariuszami lub pracownikami;
 - 20) przewidywane koszty wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego oraz zasady ich finansowania.
3. Organ wnioskujący niezwłocznie przekazuje wykaz organowi państwa wysyłającego oraz właściwym jednostkom organizacyjnym Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Biuru Ochrony Rządu uczestniczącym we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym.

Art. 6.

1. Wspólną operację lub wspólne działanie ratownicze koordynuje właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji albo komendant oddziału Straży Granicznej albo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej albo osoba wskazana przez Szefa Biura Ochrony Rządu albo osoba wyznaczona przez Komendanta Głównego

Policji albo Komendanta Głównego Straży Granicznej albo Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej – w zależności od rodzaju służby, której funkcjonariusze lub pracownicy biorą udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym.

2. Jeżeli we wspólnej operacji uczestniczą funkcjonariusze lub pracownicy więcej niż jednej służby, osobę koordynującą wspólną operację wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 7.

1. Nadzór nad wspólną operacją lub wspólnym działaniem ratowniczym sprawuje Komendant Główny Policji albo Komendant Główny Straży Granicznej albo Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej albo Szef Biura Ochrony Rządu – w zależności od rodzaju służby, której funkcjonariusze lub pracownicy biorą udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym.
2. Jeżeli we wspólnej operacji uczestniczą funkcjonariusze lub pracownicy więcej niż jednej służby, nadzór nad wspólną operacją sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 8.

Zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy biorący udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 9.

1. Zagraniczni funkcjonariusze biorący udział we wspólnej operacji mają prawo do:
 - 1) noszenia munduru służbowego;
 - 2) wwozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadania broni palnej, amunicji i środków przymusu bezpośredniego;
 - 3) użycia lub wykorzystania broni palnej w sposób i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24):
 - a) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność zagranicznego funkcjonariusza lub pracownika albo innej osoby,
 - b) w przypadkach określonych w art. 45 pkt 1 lit. b–e, pkt 2, 3 i 4 lit. a i b ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej i w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność zagranicznego funkcjonariusza lub pracownika albo innej osoby – na rozkaz dowódcy;
 - 4) użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego w sposób i w trybie określonych dla funkcjonariuszy Policji;
 - 5) wykonywania czynności, o których mowa w:
 - a) art. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji – w przypadku gdy koordynującym wspólną operację jest komendant wojewódzki Policji albo osoba wyznaczona przez Komendanta Głównego Policji,
 - b) art. 11 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej – w przypadku gdy koordynującym wspólną operację jest komendant oddziału

Straży Granicznej albo osoba wyznaczona przez Komendanta Głównego Straży Granicznej,

c) art. 13 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.⁶⁾) – w przypadku gdy koordynującym wspólną operację jest osoba wskazana przez Szefa Biura Ochrony Rządu

– w sposób i w trybie określonych w tych ustawach;

6) podejmowania w stosunku do uczestników ruchu drogowego działań, o których mowa w art. 129 ust. 2–4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁷⁾);

7) posiadania i użycia sprzętu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 16.

2. Zagraniczni funkcjonariusze biorący udział we wspólnej operacji korzystają z uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 3–6, pod dowództwem i w obecności polskiego funkcjonariusza.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, przysługują również zagranicznym pracownikom biorącym udział we wspólnej operacji.

Art. 10.

1. Zagraniczni funkcjonariusze biorący udział we wspólnym działaniu ratowniczym mają prawo do:

1) noszenia munduru służbowego;

2) posiadania i użycia sprzętu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 16;

3) korzystania z dróg, gruntów i zbiorników wodnych państwowych, komunalnych i prywatnych oraz z komunalnych i prywatnych ujęć wodnych i środków gaśniczych – w zakresie niezbędnym do prowadzenia wspólnego działania ratowniczego.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługują również zagranicznym pracownikom biorącym udział we wspólnym działaniu ratowniczym.

3. Do kierującego wspólnym działaniem ratowniczym stosuje się przepis art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 11.

Zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy biorący udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym mogą używać częstotliwości radiowych, które zostały im wskazane przez właściwy organ wnioskujący.

Art. 12.

Funkcjonariusze lub pracownicy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Biura Ochrony Rządu mogą użyczać zagranicznym funkcjonariuszom lub pracownikom sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia wspólnej operacji lub wspólnego działania ratowniczego.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2008 r. Nr 66, poz. 402, z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 117, poz. 677, z 2012 r. poz. 664 oraz z 2013 r. poz. 444, 628, 675, 1270 i 1351.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448 oraz z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611.

Art. 13.

1. Przed przystąpieniem zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników do wspólnej operacji właściwa jednostka organizacyjna Policji, Straży Granicznej lub Biura Ochrony Rządu prowadzi szkolenie w zakresie zasad udziału we wspólnej operacji, w szczególności zasad i warunków użycia i wykorzystania broni palnej oraz środków przymusu bezpośredniego.
2. Odstąpienie od przeprowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe wyłącznie:
 - 1) w przypadkach niecierpiących zwłoki;
 - 2) gdy zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy uczestniczyli już we wspólnej operacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ponowne szkolenie nie jest konieczne.
3. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, należy przedstawić zagranicznym funkcjonariuszom lub pracownikom, przetłumaczony na język angielski lub inny uzgodniony język, wyciąg z przepisów prawnych dotyczących zasad udziału we wspólnej operacji, w szczególności zasad i warunków użycia i wykorzystania broni palnej i środków przymusu bezpośredniego.

Art. 14.

Okresy, w których zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym, nie są uważane za okresy pobytu wpływające na zmianę miejsca zamieszkania dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15.

Służbowe środki transportowe, zarejestrowane i dopuszczone do ruchu na podstawie przepisów obowiązujących w państwie wysyłającym, dopuszcza się do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli kierujący pojazdem posiada wydany przez właściwe władze państwa wysyłającego dokument stwierdzający zarejestrowanie pojazdu oraz dopuszczenie go do ruchu.

Art. 16.

Pojazdy zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników podlegają takim samym opłatom pobieranym za korzystanie z dróg publicznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.⁸⁾) oraz ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.⁹⁾), jak pojazdy uprzywilejowane Policji.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. 951 oraz z 2013 r. poz. 433 i 843.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 843, 1446 i 1543.

Art. 17.

Dokumentem uprawniającym zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników do kierowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej służbowymi środkami transportowymi jest prawo jazdy lub inne pozwolenie wydane przez właściwy organ państwa wysyłającego.

Art. 18.

Służbowe środki transportowe zarejestrowane w państwie wysyłającym mogą być używane jako pojazdy uprzywilejowane, o których mowa w art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym albo jako statki z sygnalizacją specjalną, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458), na zasadach tam określonych.

Art. 19.

Zagraniczni funkcjonariusze lub pracownicy biorący udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym są uprawnieni do ulg przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego przysługujących funkcjonariuszom Straży Granicznej określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1138 oraz z 2013 r. poz. 1421 i 1650).

Art. 20.

Należności za świadczenia zdrowotne udzielane przez podmioty lecznicze zagranicznym funkcjonariuszom lub pracownikom, którzy są obywatelami państw niebędących członkami UE lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), biorącym udział we wspólnej operacji lub wspólnym działaniu ratowniczym pokrywane są w ramach limitu wydatków przewidzianych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, chyba że przepisy wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych stanowią inaczej.

Art. 21.

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576 oraz z 2013 r. poz. 829) w art. 3 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 22.

W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1329 oraz z 2013 r. poz. 775 i 1238) w art. 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez zagranicznych funkcjonariuszy biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy

lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 23.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) art. 20 ustawy z dnia 10 stycznia 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w art. 13a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) o których mowa w art. 12 pkt 2–6 i 9–11, art. 12a oraz art. 26”.

Art. 24.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13a ustawy zmienianej w art. 23 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 13a ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w okresie przejściowym, dokonać zmiany dotychczasowych przepisów wykonawczych, o których mowa w ust. 1.

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Ewa Kopacz

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374, z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363, Nr 225, poz. 1465, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1723 i 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 73, poz. 390, Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657, Nr 122, poz. 696, Nr 138, poz. 808, Nr 149, poz. 887, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1203 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 123, 1016, 1342 i 1548, z 2013 r. poz. 154, 879, 983, 1290, 1623, 1646 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 24.